

ZAKON

O RATIFIKACIJI UGOVORA IZMEĐU SRBIJE I CRNE GORE I BOSNE I HERCEGOVINE O PRAVNOJ POMOĆI U GRAĐANSKIM I KRIVIČNIM STVARIMA

*("Sl. list SCG - Međunarodni ugovori", br. 6/2005 i "Sl. glasnik RS -
Međunarodni ugovori", br. 13/2010 - dr. zakon)*

ČLAN 1

Ratifikuje se Ugovor između Srbije i Crne Gore i Bosne i Hercegovine o pravnoj pomoći u građanskim i krivičnim stvarima potpisan 24. februara 2005. godine u Sarajevu, u originalu na srpskom jeziku i službenim jezicima Bosne i Hercegovine - bosanskom, hrvatskom i srpskom jeziku.

ČLAN 2

Tekst Ugovora u originalu na srpskom jeziku glasi:

UGOVOR IZMEĐU REPUBLIKE SRBIJE I BOSNE I HERCEGOVINE O PRAVNOJ POMOĆI U GRAĐANSKIM I KRIVIČNIM STVARIMA

Republika Srbija i Bosna i Hercegovina (u daljem tekstu: države ugovornice),

u želji za razvijanjem saradnje u oblasti pravne pomoći u građanskim i krivičnim stvarima,

a u cilju efikasnijeg ostvarivanja prava i interesa svojih državljana,

kao i unapređenja sveukupnih odnosa i saradnje između dve države,

sporazumele su se o sledećem:

Prvo poglavlje

OPŠTE ODREDBE

Pružanje pravne pomoći

Član 1

(1) Države ugovornice će, na zahtev, pružati jedna drugoj pravnu pomoć u građanskim i krivičnim stvarima pod uslovima i na način utvrđen ovim ugovorom.

(2) Pod "građanskim stvarima" u smislu ovog ugovora podrazumevaju se i privredne i porodične stvari.

(3) Pod "krivičnim stvarima" u smislu ovog ugovora podrazumevaju se krivična dela i privredni prestupi.

(4) Pravnu pomoć ukazuju sudovi i drugi organi država ugovornica koji su, po propisima svoje zemlje, nadležni da odlučuju o stvarima iz st. 1. do 3. ovog člana.

Pravna zaštita i slobodan pristup sudovima i drugim organima

Član 2

(1) Državljeni jedne države ugovornice imaju jednaku pravnu zaštitu u postupcima pred sudovima i drugim organima druge države ugovornice kao i njeni državljani.

(2) Državljeni jedne države ugovornice imaju na teritoriji druge države ugovornice slobodan pristup sudovima i drugim organima. Pred ovim organima oni mogu da zastupaju svoje interese, podnose zahteve i preduzimaju radnje pod istim uslovima kao i njeni sopstveni državljani.

(3) Odredbe st. 1. i 2. ovog člana primenjuju se i na pravna lica osnovana u skladu sa zakonima države ugovornice na čijoj se teritoriji nalazi njihovo sedište.

Obim pravne pomoći

Član 3

Pravna pomoć, u smislu ovog ugovora, obuhvata: dostavljanje pismena i preduzimanje procesnih radnji (saslušanje stranaka, svedoka i drugih lica, oduzimanje predmeta, privremena predaja, uviđaj, veštačenje i dr.), davanje obaveštenja o propisima država ugovornica, priznanje i izvršenje sudskih i arbitražnih odluka.

Organi saradnje

Član 4

(1) Radi pružanja pravne pomoći, prema ovom ugovoru, sudovi i drugi nadležni organi država ugovornica međusobno komuniciraju preko svojih nadležnih organa, i to:

- 1) za Republiku Srbiju - preko Ministarstva pravde Republike Srbije;
- 2) za Bosnu i Hercegovinu - preko Ministarstva pravde Bosne i Hercegovine.

(2) Izuzetno od stava 1. ovog člana, radi pružanja pravne pomoći u upravnim stvarima, kao i kod dostavljanja poziva za ostavinsku raspravu ili uzimanje nasledničke izjave u ostavinskom postupku, sudovi i drugi nadležni organi jedne države ugovornice mogu neposredno da komuniciraju sa sudovima, drugim nadležnim organima i strankama u drugoj državi ugovornici.

(3) Odredba stava 1. ovog člana ne isključuje komuniciranje diplomatskim, odnosno konzularnim putem, ako za to postoje opravdani razlozi.

(4) U hitnim slučajevima, u krivičnim stvarima, sudovi i drugi nadležni organi država ugovornica mogu komunicirati i preko Međunarodne organizacije kriminalističke policije (INTERPOL).

(5) U slučajevima iz stava 4. ovog člana, sudovi i drugi nadležni organi država ugovornica obavezni su da primerak zamolnice u krivičnim stvarima dostave ministarstvu pravde.

Obaveza sačinjavanja zamolnice

Član 5

(1) Zahtev za pružanje pravne pomoći prema ovom ugovoru podnosi se u vidu zamolnice.

(2) Zamolnicu podnosi sud ili drugi nadležni organ države ugovornice kojoj je pravna pomoć potrebna (u daljem tekstu: država molilja) i upućuje je nadležnom sudu ili drugom nadležnom organu države ugovornice od koje se traži pravna pomoć (u daljem tekstu: zamoljena država);

Sadržina zamolnice

Član 6

(1) Zamolnica sadrži:

- 1) naziv organa države molilje od koga potiče zamolnica, a po mogućnosti i naziv zamoljenog organa;
- 2) ime i prezime, podatke o rođenju, prebivalište ili boravište, zanimanje i državljanstvo, odnosno naziv i sedište stranaka i njihovo svojstvo u postupku;
- 3) ime, prezime i adresu pravnih zastupnika stranaka, ako ih imaju;

- 4) oznaku spisa i opis slučaja za koji se traži pravna pomoć, a u krivičnim stvarima i pravnu kvalifikaciju učinjenog dela;
- 5) predmet zamolnice, a po potrebi i pitanja koja se imaju postaviti licu čije se saslušanje traži;
- 6) naziv akta i adresu lica kome treba izvršiti dostavljanje;
- 7) druge elemente predviđene ovim ugovorom za pojedine vidove pravne pomoći.

(2) Zamolnica i drugi akti koje u njenom prilogu dostavljaju sudovi i drugi organi država ugovornica moraju biti potpisani i snabdeveni pečatom suda ili drugog organa od koga potiču.

(3) Zamoljena država može tražiti dodatna obaveštenja i akte koji su joj potrebni za izvršenje zamolnice.

Jezik

Član 7

(1) Zamolnica i akti koje treba priložiti uz zamolnicu saglasno odredbama ovog ugovora dostavljaju se na službenom jeziku države molilje.

(2) Odgovori na zamolnice dostavljaju se na jeziku zamoljene države.

(3) Akti koje treba uručiti licima u zamoljenoj državi dostavljaju se na službenom jeziku države molilje.

Način pružanja pravne pomoći

Član 8

(1) Postupanje po zamolnicama vrši se po propisima zamoljene države.

(2) Izuzetno od odredbe stava 1. ovog člana, zamoljeni organ će, na zahtev suda ili drugog organa od koga potiče zamolnica, moći da postupi na način koji je posebno označen u zamolnici, ako to nije u suprotnosti sa javnim poretkom zamoljene države.

Ustupanje zamolnice nadležnom organu

Član 9

(1) Ako sud ili drugi nadležni organ kome je zamolnica upućena nije nadležan za postupanje, zamolnicu će bez odlaganja ustupiti nadležnom sudu ili drugom nadležnom organu na teritoriji zamoljene države, o čemu će obavestiti organ koji mu je zamolnicu dostavio.

(2) Zamoljeni organ će preduzeti potrebne mere za utvrđivanje prave adrese, ako se lice kome treba izvršiti dostavljanje ne može pronaći na adresi označenoj u zamolnici.

Nemogućnost udovoljenja zamolnici

Član 10

Ako zamoljeni organ nije mogao da udovolji zamolnici, odmah će o tome obavestiti organ države molilje i vratiće dostavljena akta uz navođenje razloga zbog kojih nije mogao da postupi po zamolnici.

Dokazivanje dostavljanja

Član 11

Dostavljanje akata se dokazuje potvrdom o dostavljanju koja se sastavlja po propisima zamoljene države. U potvrdi o dostavljanju mora biti naznačeno mesto i datum prijema i potpis primaoca ili označen drugačiji način dostavljanja.

Odbijanje pravne pomoći

Član 12

(1) Zamoljena država će odbiti pravnu pomoć ako nisu ispunjeni uslovi za pružanje pravne pomoći predviđeni ovim ugovorom.

(2) Zamoljena država može odbiti ukazivanje pravne pomoći ako smatra da bi udovoljenje zamolnice ugrozilo njen suverenitet ili bezbednost ili bi bilo u suprotnosti sa njenim pravnim poretkom.

Troškovi ukazivanja pravne pomoći

Član 13

(1) Svaka država ugovornica snosi troškove ukazivanja pravne pomoći koji su nastali na njenoj teritoriji, ako ovim ugovorom nije drugačije određeno.

(2) Države ugovornice neće zahtevati naknadu troškova za izvršene radnje po zamolnicama, osim nagrade za izvršeno veštačenje i druge troškove nastale povodom veštačenja, kao i troškove privremenog upućivanja lica lišenog slobode u zamoljenoj državi, kao svedoka, na teritoriji države molilje.

(3) Veštačenje se može usloviti prethodnim polaganjem predujma kod zamoljenog suda, ako troškove veštačenja snosi stranka.

(4) Svedoku ili veštaku koji se odazove pozivu suda države molilje pripada pravo na naknadu putnih troškova i troškova boravka, saglasno propisima države molilje.

(5) U pozivu će se navesti koje naknade pripadaju licima iz stava 4. ovog člana, a na njihov zahtev daće im se predujam za pokriće troškova.

Zaštita svedoka i veštaka

Član 14

(1) Svedok ili veštak koji se pojavljuje pred sudskim organima države molilje na osnovu poziva koji mu je dostavljen od strane sudskog organa zamoljene države ne može, bez obzira na njegovo državljanstvo, biti podvrgnut sudskom gonjenju, pritvoren zbog dela koje je predmet sudskog postupka u kome je traženo njegovo prisustvo ili za delo koje je počinio pre nego što je napustio teritoriju države molilje, niti upućen da izdržava kaznu na osnovu neke ranije donesene sudske odluke.

(2) Odredba stava 1. ne primenjuje se ako svedok ili veštak, iako je za to imao mogućnosti, nije napustio teritoriju države molilje u roku od 15 dana pošto mu je saopšteno da njegovo prisustvo više nije potrebno. U ovaj rok ne uračunava se vreme u kome svedok ili veštak iz objektivnih razloga nije mogao da napusti teritoriju države molilje.

Obaveštenje o propisima

Član 15

Ministarstvo pravde Republike Srbije i Ministarstvo pravde Bosne i Hercegovine davaće, na zahtev, jedno drugom tekst propisa koji važe ili su važili na teritoriji njihove države, a po potrebi i obaveštenja o određenim pravnim pitanjima u vezi sa materijom koja je predmet Ugovora.

Drugo poglavlje PRAVNA POMOĆ U GRAĐANSKIM STVARIMA

1. OSLOBOĐENJE OD DAVANJA OBEZBEĐENJA PARNIČNIH TROŠKOVA (CAUTIO IUDICATUM SOLVI) I OSLOBOĐENJE OD PLAĆANJA TROŠKOVA SUDSKOG POSTUPKA

Član 16

(1) Od državljanina jedne države ugovornice koji učestvuje u postupku pred sudom druge države ugovornice kao tužilac ili umešač nije dozvoljeno zahtevati obezbeđenje parničnih troškova samo zato što je strani državljanin i na teritoriji te države nema prebivalište.

(2) Predujam taksa i troškova postupka koje snosi stranka može se zahtevati od državljanina druge države ugovornice pod istim uslovima i u istom obimu kao i od sopstvenih državljanina.

(3) Odredbe st. 1. i 2. ovog člana shodno se primenjuju i na pravna lica.

Član 17

(1) Državljeni jedne države ugovornice kada se pojavljuju pred sudovima druge države ugovornice imaju pravo na oslobođenje od plaćanja sudskih taksa i troškova, kao i na besplatnu pravnu pomoć u toku postupka pod istim uslovima i u istom obimu kao i njeni sopstveni državljani.

(2) Molbu u smislu stava 1. ovog člana stranka može podneti neposredno nadležnom sudu druge države ugovornice ili sudu države ugovornice čiji je državljanin, ako na njenoj teritoriji ima prebivalište ili boravište. Sud države ugovornice čiji je stranka državljanin dostaviće molbu nadležnom sudu druge države ugovornice na način predviđen članom 4. ovog ugovora.

Član 18

(1) Uverenje o imovnom stanju na osnovu kojeg se priznaju olakšice iz člana 17. stav 1. ovog ugovora, izdaje nadležni organ one države ugovornice na čijoj teritoriji molilac ima prebivalište ili boravište.

(2) Ako molilac ima prebivalište ili boravište na teritoriji treće države, ovo uverenje na teritoriji treće države može izdati nadležno diplomatsko-konzularno predstavništvo države ugovornice čiji je on državljanin.

(3) Sud koji odlučuje o zahtevu za ostvarivanje prava predviđenih u članu 17. stav 1. ovog ugovora može, po potrebi, tražiti dodatna obaveštenja od organa države ugovornice čiji je molilac državljanin.

2. POSTUPANJE PO ZAMOLNICAMA U GRAĐANSKIM STVARIMA

Član 19

(1) Sudovi kojima su upućene zamolnice izvršiće ih što je moguće pre i primeniti po potrebi ista prinudna sredstva kao i prilikom izvršenja zamolnica između domaćih sudova. Prinudna sredstva neće se primenjivati ako se radi o ličnom dolasku stranaka.

(2) Sud ili drugi organ od koga potiče zamolnica biće na svoj zahtev blagovremeno obavešten o vremenu i mestu izvršenja tražene radnje kako bi eventualno zainteresovana stranka mogla tome da prisustvuje. Sudovi mogu vršiti ovo obaveštenje neposredno.

Član 20

(1) Države ugovornice pružaće jedna drugoj pomoć u utvrđivanju adrese lica koja se nalaze na njihovoj teritoriji, ako se to traži radi ostvarivanja prava njihovih državljana u

postupku pred organima nadležnim za odlučivanje u građanskim stvarima u smislu ovog ugovora i ako se u tu svrhu pruže odgovarajući podaci.

(2) Zahtev iz stava 1. ovog člana upućuje se organu druge države ugovornice na način predviđen članom 4. ovog ugovora.

3. ISPRAVE

Oslobođenje od legalizacije

Član 21

(1) Javne isprave koje je sastavio ili izdao sud ili drugi nadležni organ jedne države ugovornice i koje su snabdevene potpisom i službenim pečatom nije potrebno dalje overavati radi upotrebe pred organima druge države ugovornice. Isto tako, nije potrebna ni dalja overa privatnih isprava ako je ove overio sud ili drugi nadležni organ.

(2) Odredba stava 1. ovog člana odnosi se i na prepise javnih i privatnih isprava koje je overio sud ili drugi nadležni organ.

Dokazna snaga javnih isprava

Član 22

Javne isprave izdate od nadležnih organa jedne države ugovornice imaju pred organima druge države ugovornice istu dokaznu snagu kao i domaće javne isprave.

Dostavljanje isprava o ličnom statusu

Član 23

(1) Države ugovornice dostavljaju jedna drugoj izvode iz matičnih knjiga kao i pravosnažne sudske odluke koje se odnose na lična stanja državljana druge države ugovornice.

(2) Za upis činjenice razvoda braka u matične knjige, na osnovu pravosnažne sudske odluke nije potrebno da se sprovede postupak priznanja predviđen članom 30. Ugovora.

(3) Isprave i sudske odluke iz stava 1. ovog člana dostavljaju se, bez taksa i troškova, diplomatskom ili konzularnom predstavništvu.

(4) Izvodi iz matičnih knjiga umrlih dostavljaju se odmah, a ostali izvodi i sudske odluke krajem svakog tromesečja.

4. ZAOSTAVŠTINE

Član 24

(1) Državljeni jedne države ugovornice mogu na teritoriji druge države ugovornice sticati imovinska prava na osnovu zakonskog ili testamentarnog nasleđivanja pod istim uslovima i u istom obimu kao i državljani te strane ugovornice.

(2) Državljeni jedne države ugovornice mogu izjavom poslednje volje (testamentom) raspolagati svojom imovinom koja se nalazi na teritoriji druge države ugovornice.

Član 25

Ako je prema merodavnom pravu koje se primenjuje na raspravljanje zaostavštine iz člana 24. ovog ugovora naslednih država, pokretna imovina pripada državi ugovornici čiji je državljanin bio ostavilac u vreme smrti, a nepokretna imovina državi ugovornici na čijoj se teritoriji ova imovina nalazi.

5. PRIZNANJE I IZVRŠENJE SUDSKIH I ARBITRAŽNIH ODLUKA

Sudske odluke

Član 26

(1) Država ugovornica priznaće i izvršiće na svojoj teritoriji, pod uslovima utvrđenim ovim ugovorom, sledeće sudske odluke donete na teritoriji druge države ugovornice:

- 1) sudske odluke u građanskim stvarima, pod kojima se u smislu ovog ugovora podrazumevaju i privredne i porodične stvari;
- 2) sudske odluke u krivičnim stvarima u delu kojim je odlučeno o imovinsko-pravnim zahtevima.

(2) Sudskom odlukom u smislu stava 1. ovog člana smatra se i poravnanje zaključeno pred sudom, kao i odluka drugog organa koja je u državi u kojoj je doneta izjednačena sa sudskom odlukom, odnosno sudskim poravnanjem, ako se njom regulišu odnosi u statusnim, porodičnim i imovinsko-pravnim odnosima sa međunarodnim elementom.

Uslovi za priznanje i izvršenje

Član 27

Sudske odluke iz člana 26. ovog ugovora priznaju se i izvršavaju ako su ispunjeni sledeći uslovi:

- 1) da je odluka pravnosnažna i izvršna po zakonu države ugovornice na čijoj je teritoriji donesena;
- 2) da po zakonu države ugovornice u kojoj se priznanje, odnosno izvršenje traži, donošenje odluke u toj pravnoj stvari nije u isključivoj nadležnosti domaćeg suda ili drugog organa;

3) da je stranka koja nije učestvovala u postupku i protiv koje je sudska odluka donesena bila uredno i blagovremeno pozvana da učestvuje u postupku, odnosno u slučaju procesne nesposobnosti bila pravilno zastupana, prema zakonu države ugovornice na čijoj je teritoriji odluka donesena;

4) da između istih stranaka u istoj stvari na teritoriji države ugovornice u kojoj se priznanje, odnosno izvršenje traži nije od suda ranije već donesena pravnosnažna odluka ili priznata neka druga strana sudska odluka;

5) da između istih stranaka u istoj stvari nije pokrenut postupak pred sudom one države ugovornice u kojoj se traži priznanje, odnosno izvršenje postupka u kome je odluka čije se priznanje, odnosno izvršenje traži bila donesena;

6) da priznanje, odnosno izvršenje odluke nije u suprotnosti sa javnim poretkom države ugovornice u kojoj se priznanje, odnosno izvršenje traži.

Arbitražne odluke

Član 28

(1) Država ugovornica priznaće i izvršiće na svojoj teritoriji odluke izbranih sudova, kao i pred njima sklopljena poravnanja u privrednim stvarima (u daljem tekstu: arbitražne odluke) donesene na teritoriji druge države ugovornice.

(2) Na priznanje i izvršenje odluke iz stava 1. ovog člana shodno se primenjuju odredbe člana 27. ovog ugovora.

(3) Priznanje i izvršenje odluke iz stava 1. ovog člana odbiće se ako nisu ispunjeni uslovi iz stava 2. ovog člana i ako se utvrdi:

1) da arbitražna odluka nije zasnovana na pismenom sporazumu o nadležnosti izbranog suda koji je doneo odluku (u daljem tekstu: ugovor o arbitraži);

2) da ugovor o arbitraži nije punovažan po zakonu kome su ga stranke podvrgle, kao i zakonu države ugovornice u kojoj se traži priznanje, odnosno izvršenje;

3) da sastav arbitražnog suda ili arbitražni postupak nisu bili u skladu sa ugovorom o arbitraži;

4) da je arbitražni sud prekoračio granice svog ovlašćenja određene ugovorom o arbitraži;

5) da je arbitražnu odluku poništio ili obustavio nadležni organ države ugovornice u kojoj je odluka donesena.

(4) Ako je izbrani sud prekoračio ovlašćenja iz ugovora o arbitraži, arbitražna odluka će se, ako su ispunjeni ostali uslovi i ako je to moguće, priznati i izvršiti u onom delu za koji je sud bio ovlašćen.

Zahtev za priznanje i izvršenje

Član 29

(1) Zahtev za priznanje i izvršenje sudske i arbitražne odluke zainteresovana stranka podnosi nadležnom sudu države ugovornice u kojoj se traži priznanje i izvršenje ili nadležnom sudu države ugovornice gde je odluka doneta, koji će zahtev dostaviti na način predviđen članom 4. ovog ugovora.

(2) Uz zahtev za priznanje i izvršenje sudske odluke prilažu se:

- 1) original ili overeni prepis sudske odluke ili poravnanja sa potvrdom da je odluka pravosnažna i izvršna, ako to ne proizilazi iz odluke;
- 2) potvrda da je stranka koja nije učestvovala u postupku i protiv koje je odluka doneta bila uredno i blagovremeno pozvana da učestvuje u postupku, odnosno da je procesno nesposobna stranka bila pravilno zastupana, u skladu sa zakonom države ugovornice čiji je organ doneo odluku.

(3) Uz zahtev za priznanje i izvršenje arbitražne odluke prilažu se:

- 1) original ili overeni prepis odluke izbranog suda ili poravnanja koje je pred njim zaključeno;
- 2) original ili overeni prepis sporazuma o nadležnosti izbranog suda.

Postupak priznanja i izvršenja

Član 30

(1) Postupak priznanja i izvršenja odluke sprovodi se po zakonu države ugovornice na čijoj teritoriji se traži priznanje i izvršenje.

(2) Sud koji odlučuje o zahtevu za priznanje i izvršenje odluke ograničiće se samo na utvrđivanje postojanja uslova predviđenih u čl. 27. do 29. ovog ugovora.

Član 31

Primena odredbi koje se odnose na izvršenje sudskih ili arbitražnih odluka ne može biti u suprotnosti sa propisima država ugovornica koji se odnose na transfer novca i iznošenje stvari dobijenih izvršenjem.

Treće poglavlje PRAVNA POMOĆ U KRIVIČNIM STVARIMA

Opšti vidovi pravne pomoći

Član 32

(1) Opšti vidovi pravne pomoći obuhvataju:

- 1) izvršenje procesnih radnji, kao što su pozivanje i dostavljanje pismena, saslušanje okrivljenog, ispitivanje svedoka i veštaka, uviđaj, pretres prostorija i lica, privremeno oduzimanje predmeta;
- 2) primenu mera, kao što su nadzor i snimanje telefonskih i drugih razgovora ili komunikacija i optička snimanja lica, kontrolisana isporuka, pružanje simulovanih poslovnih usluga, sklapanje simulovanih pravnih poslova, angažovanje prikrivenog islednika, računarsko pretraživanje i obrada podataka;
- 3) razmenu obaveštenja i dostavljanje pismena i predmeta koji su u vezi sa krivičnim postupkom u državi molilji, dostavljanje podataka bez zamolnice, korišćenje audio i video-konferencijske veze, formiranje zajedničkih istražnih timova;
- 4) privremenu predaju lica lišenog slobode radi ispitivanja pred nadležnim organom države molilje.

(2) Uz zamolnicu za pretres lica ili prostorija ili zaplenu, odnosno privremeno oduzimanje predmeta, prilaže se jedan primerak ili overen prepis odluke organa koji moli ovu radnju.

(3) Predmete i izvornike akata i pismena koji su dostavljeni radi izvršenja zamolnice, strana molilja vratiće što pre zamoljenoj državi, ukoliko ih se ona ne odrekne.

Pozivi

Član 33

U pozivu osumnjičenom, okrivljenom, optuženom, svedoku, veštaku ili drugom učesniku u postupku koji se poziva iz zamoljene države, ne sme biti zaprećena prinudna mera u slučaju da se pozivu ne odazove. Ako se pozvani ne odazove pozivu, za to mu ne sme biti izrečena sankcija.

Privremena predaja lica lišenog slobode

Član 34

(1) Ukoliko država ugovornica, koja sprovodi krivični postupak pozove, kao svedoka ili radi suočenja, lice koje je lišeno slobode u drugoj državi ugovornici će se, ukoliko se sa tim saglasi, privremeno predati državi molilji.

(2) Država molilja dužna je da privremeno predato lice vrati u roku koji odredi zamoljena država.

(3) Predaja će se odbiti:

- 1) ako se lice lišeno slobode s tim ne saglasi;
- 2) ako bi usled predaje moglo doći do produženja njegovog lišenja slobode;
- 3) ako po mišljenju zamoljene države, postoje drugi važni razlozi protiv njegove predaje državi molilji.

(4) Predaja se može odložiti ako je prisustvo lica lišenog slobode potrebno u krivičnom postupku koji se vodi na teritoriji zamoljene države.

(5) Ako treća država treba da preda jednoj od država ugovornica lice lišeno slobode, preko teritorije druge države ugovornice, druga država ugovornica će, pridržavajući se odredaba ovog ugovora, odobriti tranzit lica lišenog slobode, ako ono nije državljanin te države ugovornice.

(6) U slučaju iz stava 1. ovog člana predato lice mora biti u pritvoru na teritoriji države molilje, a u slučaju iz stava 5. ovog člana na teritoriji zamoljene države za tranzit, ukoliko država od koje je zatražena predaja ne zahteva da ono bude pušteno na slobodu.

(7) Ako zamoljena država udovolji zamolnici, država molilja je dužna da lice lišeno slobode drži u pritvoru za vreme njegovog boravka na njenoj teritoriji i da ga, po preduzetoj radnji pravne pomoći, odmah vrati zamoljenoj državi ukoliko ona ne zahteva da bude pušteno na slobodu. Predato lice uživa zaštitu predviđenu u članu 14. ovog ugovora.

Zaštita lične slobode

Član 35

(1) Lice koje je pozvano da se pojavi pred sudom države molilje, da bi krivično odgovaralo za delo koje mu se stavlja na teret, ne sme, nezavisno od državljanstva, na njenoj teritoriji biti gonjeno ili pritvoreno niti mu se na bilo koji način sme oduzeti ili ograničiti sloboda za dela i osude koji nisu navedeni u pozivu, a potiču iz vremena pre njegovog odlaska iz države molilje.

(2) Krivično gonjenje, lišenje slobode ili bilo kakvo drugo ograničenje lične slobode dozvoljeno je ako se pozvani, nakon što njegova prisutnost po izjavi suda više nije potrebna, zadrži više od 15 dana na teritoriji države molilje iako je mogao napustiti ili ako se nakon napuštanja teritorije države molilje dobrovoljno vrati na njenu teritoriju.

Prisustvo radnjama pravne pomoći

Član 36

(1) Na izričitu molbu države molilje, zamoljena država obavestiće je o mestu i vremenu izvršenja zamolnice.

(2) Predstavници zainteresovanih pravosudnih organa i lica koja učestvuju u krivičnom postupku, kao i njihovi pravni zastupnici mogu prisustvovati prilikom preduzimanja radnje pravne pomoći ako se s tim saglasi zamoljena država ugovornica. Ova lica uživaju zaštitu predviđenu u članu 14. Ugovora.

(3) Saglasnost za prisustvovanje predstavnika zainteresovanih pravosudnih organa i drugih lica države molilje u smislu stava 2. ovog člana, u Republici Srbiji daje Ministarstvo pravde Republike Srbije, a u Bosni i Hercegovini Ministarstvo pravde Bosne i Hercegovine, uz prethodno pribavljeno mišljenje organa zamoljene države pred kojim se vodi postupak.

Zajednički istražni timovi

Član 36a

(1) Ako to opravdavaju okolnosti slučaja, sporazumom nadležnih pravosudnih organa država ugovornica mogu se formirati zajednički istražni timovi radi preduzimanja koordinisanih i usklađenih istražnih radnji, naročito kada se radi o teškim oblicima kriminala.

(2) Zajednički istražni tim formira se za svaki konkretan slučaj, na način što zahtev putem Ministarstva pravde podnosi nadležni organ koji predlaže formiranje zajedničkog istražnog tima, a isti se dostavlja Ministarstvu pravde druge države ugovornice, koje taj zahtev prosleđuje nadležnom organu te države.

(3) Odluku o prihvatanju zahteva za formiranje zajedničkog istražnog tima donosi nadležni organ zamoljene države, koja istovremeno i formira deo tima strane ugovornice.

(4) Sporazum o formiranju zajedničkog istražnog tima zaključuju rukovodioci pravosudnih organa iz čijeg sastava je sastavljen zajednički istražni tim.

(5) Zajednički istražni tim dostaviće izveštaj o svome radu Ministarstvu pravde.

(6) Sporazumom o formiranju zajedničkog istražnog tima, određuje se vođa tima, članovi i delegirani članovi tima, nadležnost i vreme delovanja tima.

(7) Delegirani članovi tima imaju pravo da prisustvuju svim istražnim radnjama koje sprovodi zajednički istražni tim, osim onima kojima to nije dozvoljeno po domaćem pravu države na čijoj teritoriji se sprovodi istražna radnja.

(8) Zajednički istražni tim preduzima procesne i druge radnje na teritoriji država ugovornica.

(9) Zajednički istražni tim deluje i postupa u skladu sa krivičnim zakonodavstvom države ugovornice na čijoj se teritoriji preduzima istražna radnja u cilju prikupljanja podataka i dokaza.

(10) Informacije koje bi bile važne nadležnim organima dveju država ugovornica, a do kojih su članovi ili delegirani članovi tima došli u toku svog rada u timu, mogu se, uz saglasnost obe strane koristiti i za krivično gonjenje u slučajevima za koje nije formiran zajednički istražni tim.

Obaveštenja iz kaznene evidencije

Član 37

(1) Države ugovornice obaveštavaju jedna drugu o svim osudama državljana druge države ugovornice, odnosno lica koja su rođena na teritoriji druge države ugovornice. Obaveštenja o osudama države ugovornice dostavljaju preko organa iz člana 4. stav 1. ovog ugovora.

(2) Pravosudni organ jedne države ugovornice pred kojim se vodi krivični postupak može od državnog organa druge države ugovornice nadležnog za vođenje kaznene evidencije i neposredno da zatraži izvod iz kaznene evidencije.

(3) Države ugovornice, na molbu, dostavljaju jedna drugoj podatke o licima koja su državljanima druge države ugovornice, a koja se nalazi pod istragom ili protiv kojih je pokrenut krivični postupak na teritoriji druge države ugovornice.

Dostavljanje podataka i bez zamolnice

Član 37a

(1) Države ugovornice mogu i bez prethodno upućene zamolnice dostavljati jedna drugoj podatke o krivičnim delima i učiniocima do kojih su došle, ukoliko smatraju da bi ti podaci mogli biti od koristi za pokretanje ili vođenje krivičnog postupka ili bi mogli dovesti do upućivanja zamolnice shodno odredbama ovog ugovora.

(2) Dostavljanje podataka iz stava 1. ovog člana vrši se samo u slučaju da to ne ometa vođenje krivičnog postupka pred domaćim pravosudnim organima.

Odbijanje pravne pomoći

Član 38

Države ugovornice odbiće pravnu pomoć:

- 1) ako delo, koje je navedeno u zamolnici, po pravu zamoljene države nije krivično delo;
- 2) ako je zamolnica u vezi sa delom, koje je po mišljenju zamoljene države, političke ili vojne prirode.

Ustupanje i preuzimanje krivičnog gonjenja

Član 39

(1) Ako je državljanin jedne države ugovornice ili lice koje na njenoj teritoriji ima prebivalište učinilo krivično delo na teritoriji druge države ugovornice, koje je sudski kažnjivo u obema državama ugovornicama, država ugovornica u kojoj je delo učinjeno može zamoliti drugu državu ugovornicu da preuzme krivično gonjenje.

(2) Osim uslova iz stava 1. ovog člana, prilikom donošenja odluke o ustupanju gonjenja ceniće se i sledeće okolnosti:

- 1) mogućnost obezbeđenja prisustva okrivljenog lica,
- 2) mogućnost izvršenja presude ukoliko ista bude donesena,
- 3) u kojoj državi će biti ostvarena bolja rehabilitacija lica ukoliko bude osuđeno,
- 4) mesto gde se nalazi glavni ili najveći deo dokaznog materijala,
- 5) da li se okrivljeno lice u zamoljenoj državi nalazi na izdržavanju kazne ili treba da izdržava kaznu koja podrazumeva lišenje slobode,
- 6) mogućnost obezbeđenja imovinsko-pravnog zahteva i drugi interesi oštećenog.

(3) Prilikom donošenja odluke o ustupanju krivičnog gonjenja za krivična dela protiv čovečnosti i međunarodnog humanitarnog prava posebno će se ceniti državljanstvo i prebivalište osumnjičenog, okrivljenog ili optuženog lica.

(4) U slučaju da se protiv lica iz stava 3. ovog člana vodi krivični postupak za isto krivično delo u obe države ugovornice, odluka o ustupanju krivičnog gonjenja biće doneta na osnovu okolnosti iz navedenog stava.

(5) Nadležni organi zamoljene države sprovode krivični postupak u skladu sa propisima te države.

Član 40

(1) U zamolnici za preuzimanje krivičnog gonjenja mora biti opisano činjenično stanje i moraju biti navedeni što potpuniji podaci o okrivljenom, njegovom državljanstvu i prebivalištu ili boravištu.

(2) Uz zamolnicu se prilažu:

- 1) spisi u izvorniku ili overenom prepisu;
- 2) dokaz o državljanstvu, prebivalištu, odnosno boravištu lica za koje se moli preuzimanje krivičnog gonjenja;
- 3) izvod odredaba iz krivičnog zakona koje se u toj krivičnoj stvari primenjuju u državi molilji;

4) izjave oštećenih ili pisanu informaciju o razlozima zbog kojih izjavu nije moguće pribaviti.

(3) Izjava oštećenog lica koja je potrebna za pokretanje krivičnog postupka u državi molilji ima pravno dejstvo i u zamoljenoj državi.

(4) Zamoljena država obaveštava državu molilju da li je preuzela krivično gonjenje. Ako zamoljena država ne prihvati zamolnicu za preuzimanje krivičnog gonjenja, odmah će obavestiti državu molilju i vratiti joj spise koji su dostavljeni uz zamolnicu.

Zahtev za pritvaranje pre podnošenja zamolnice

Član 40a

(1) U hitnim slučajevima nadležni organi država ugovornica mogu podneti zahtev za privremeno pritvaranje pre podnošenja zamolnice.

(2) Zahtev sadrži:

- 1) podatke potrebne za utvrđivanje istovetnosti lica za koje će biti zahtevano ustupanje krivičnog gonjenja,
- 2) činjenični opis i pravnu kvalifikaciju dela,
- 3) izjavu o postojanju sudske odluke ili optužnog akta,
- 4) izjavu da će biti podneta zamolnica.

(3) Zahtev se podnosi nadležnom organu zamoljene države neposredno, preko Ministarstva pravde ili preko Međunarodne organizacije kriminalističke policije (INTERPOL).

Član 41

Pravosudni organi države molilje privremeno se odriču mera gonjenja za dela navedena u zamolnici za preuzimanje krivičnog gonjenja. Od takvih mera se u svakom slučaju odustaje:

- 1) ako je nadležni sud ili nadležni organ zamoljene države ugovornice konačno obustavio krivični postupak zbog nedostatka dokaza ili zato što učinjeno delo nije krivično delo;
- 2) ako je okrivljeni u zamoljenoj državi ugovornici pravnosnažno oslobođen;
- 3) ako je odluka suda koja je donesena u zamoljenoj državi ugovornici već izvršena ili izvršenju nema mesta po zakonu ili zbog akta o pomilovanju ili amnestiji, ili je prema pravu zamoljene države nastupila zastarelost.

Član 42

Zamoljena država ugovornica obaveštava državu molilju o ishodu krivičnog postupka u vezi sa zamolnicom za preuzimanje krivičnog gonjenja i radi toga dostavlja pravosnažnu odluku u izvorniku ili overenom prepisu.

Četvrto poglavlje ZAVRŠNE ODREDBE

Član 43

Sporna pitanja u vezi sa primenom ovog ugovora države ugovornice će rešavati diplomatskim putem.

Član 44

(1) Ovaj ugovor podleže ratifikaciji.

(2) Ugovor stupa na snagu tridesetog dana od dana prijema poslednje od nota kojima se države ugovornice uzajamno obaveštavaju o sprovedenom postupku ratifikacije u skladu sa njihovim zakonodavstvom.

(3) Ugovor sa zaključuje na neodređeno vreme. Svaka država ugovornica može Ugovor otkazati pismeno diplomatskim putem, sa otkaznim rokom od šest meseci od dana prijema obaveštenja o otkazivanju.

Ovaj ugovor sačinjen je u Sarajevu dana 24. februara 2005, u dva istovetna primerka na službenim jezicima država ugovornica i to, za Srbiju i Crnu Goru na srpskom jeziku, a za Bosnu i Hercegovinu: na bosanskom jeziku, hrvatskom jeziku i srpskom jeziku, s tim da su svi tekstovi podjednako verodostojni.

Za Srbiju i Crnu Goru Rasim Ljajić, s. r.	Za Bosnu i Hercegovinu Slobodan Kovač, s. r.
---	---

ČLAN 3

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom listu SCG - Međunarodni ugovori".

***Samostalni članovi Ugovora između Republike Srbije i Bosne i Hercegovine
o izmenama i dopunama
Ugovora između Srbije i Crne Gore i Bosne i Hercegovine o pravnoj pomoći
u građanskim i krivičnim stvarima***

("Sl. glasnik RS - Međunarodni ugovori", br. 13/2010)

Član 14

Pojedina pitanja koja nisu uređena ovim ugovorom, kao i promena organa saradnje između država ugovornica rešavaće se razmenom nota diplomatskim putem.

Član 15

(1) Ovaj ugovor podleže potvrđivanju.

(2) Ugovor stupa na snagu tridesetog dana od dana prijema poslednje od nota kojima se države ugovornice uzajamno obaveštavaju o sprovedenom postupku potvrđivanja u skladu sa njihovim zakonodavstvom.

(3) Ugovor će se privremeno primenjivati od dana potpisivanja. Privremena primena Ugovora prestaje danom stupanja na snagu Ugovora ili 30 dana nakon prijema obaveštenja jedne od država ugovornica kojim obaveštava drugu državu ugovornicu o svojoj nameri da ne postane članica ovog ugovora.

Ovaj ugovor je sačinjen u Beogradu dana 26. februara 2010. u dva originalna primerka, svaki na srpskom jeziku i službenim jezicima u Bosni i Hercegovini - bosanskom jeziku, srpskom jeziku i hrvatskom jeziku, s tim da su svi tekstovi podjednako verodostojni.

Samostalni član Zakona o potvrđivanju Ugovora između Republike Srbije i Bosne i Hercegovine o izmenama i dopunama Ugovora između Srbije i Crne Gore i Bosne i Hercegovine o pravnoj pomoći u građanskim i krivičnim stvarima

("Sl. glasnik RS - Međunarodni ugovori", br. 13/2010)

ČLAN 3

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom glasniku Republike Srbije - Međunarodni ugovori".